

רואים עלי!

הורים וילדים בלמוד משתף להבאת הגאולה

גליון מספר 97

עשי"ק פרשת "ויצא", ז' כסלו, ימות המשיח כפשוטו, תשע"ח

מהברים את הראש והרגלים

אבא/אמא: במסע של יעקב לתרו התורה רוצה ללמד אותנו, שעקר תפקידנו הוא להתעסק דוקא עם העולם הגשמי, וההתמודדות שיש בו, כדי לזכך אותו. כל פרט בספור מלמד אותנו על המסע של הנשמה שלנו אל העולם הזה.

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" - יעקב יוצא מלמדיו בשיבה בארץ ישראל, והולך לחרן - מלשון "חרון אף", פעם. ארץ נמוכה מבחינה רוחנית שתושביה מכעיסים את ה'. כך הנשמה שלנו יורדת ממדרגה רוחנית גבוהה ונפלאה, ומגיעה אל העולם הזה הגשמי - שיש בו קשיים רבים שמפריעים לקיום תורה ומצוות.

ילד/ילדה: והמטרה של הירידה היא, שדוקא בעולם הגשמי והנמוך הזה, נבנה דירה לקדוש ברוך הוא.

וגם זאת אנו לומדים מיעקב אבינו שדוקא בחרן הוא התחמן עם רחל ולאח והקים את ביתו. דוקא שם נולדו בניו, שהיו כלם צדיקים, ומהם יצא עם ישראל. כך יעקב זכך את המקום הגשמי הנמוך הזה והפך אותו לקדוש.

חוקים כאבן

אבא/אמא: את הכח לחבור בין הגשמיות והרוחניות קבל יעקב בהר המוריה:

ילד/ילדה: העקר בחיים של הצדיק זה הפעלות הרוחניות החשובות שהוא עושה, ולא מספר הימים הגשמיים שהוא חי. אז למה זה חשוב שמספר השנים של הצדיק הוא עגל ושלם?

אבא/אמא: שאלה מציינת. והתשובה היא - עקר העבודה של הצדיק היא כאשר הוא מצליח להפוך גם את הגשמיות לקדשה. הגוף הגשמי של הצדיק הופך לחלק אחד ממש מהנשמה הרוחנית, כי כל המטרה שלו היא לסייע בקיום תורה ומצוות. לכן, כששנות החיים הגשמיות של הצדיק משלמות, זה מראה שהרוחניות חדרה לגמרי גם בגשמיות שלו.

החבור הזה של הגשמיות והרוחניות קיים אצל כל הצדיקים ורבותינו נשיאינו, אך רואים זאת יותר בגלוי אצל אדמו"ר האמצעי, שאכן שנותיו היו מלאות לא רק ברוחניות, אלא גם בגשמיות - שנים שלמות.

מהו עקר תפקידנו?

ילד/ילדה: בפרשת ויצא התורה מספרת לנו רבות על חיי יעקב בחוץ לארץ, בחרן. היא מתארת את הקשיים שלו עם עשו ולבן הרשעים... למה לא מספרים לנו על השנים הטובות בהן יעקב ישב בארץ ישראל ולמד תורה, בישיבה של שם ועבר?

גשמיות ורוחניות - הפכים או משלימים? מדוע שכב יעקב לישון, ועל מה רבו האבנים? מי זוכה משמים במספר שלם של שנים, ומה הפונה לפקח העינים, ברגעים האחרונים?

חיים שלמים

ילד/ילדה: בשבוע הבא נחגג את ט' בכסלו, שהוא יום ההלדת וגם יום ההסתלקות של אדמו"ר האמצעי. ולמחרת, ב' בכסלו, את חג הגאולה שבו השתחרר ממאסר מהו הקשר בין התאריכים המיוחדים האלה לפרשת השבוע?

אבא/אמא: הרבי פותח את השיחה במעלה המיוחדת שהיתה אצל אדמו"ר האמצעי, שנולד והסתלק באותו תאריך בדיוק. גם משה רבנו נולד והסתלק באותו היום, ב' באדר. חכמינו זכרונם לברכה הסבירו על כך, שה' נותן לצדיקים שנות חיים מלאות: "קדוש ברוך הוא יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום".

לזכות החולים בצבאות ה' שיום הלקתם חל בימים אלו:

אריה לייב אברהם בן דבורה לאה כהן, יוסף יצחק בן אפרת שרה מיינצ'יק, בנימין בן בלה רבקה בוקובזה,

רפאל לוי וידויה בן ועל מסלר, שלום דובער בן שולמית הרטמן, שניאור זלמן בן לאה ירדני, אלטע פערל בת חנה נחמה רייניץ שיחיו

אצבע מלאה חסידות

ילד/ילדה: אז עכשו נוכל להבין את הקשר בין ט' בכסלו לפרשה! בשניהם רואים את החבור של הרוחניות עם הגשמיות. ואצל אדמו"ר האמצעי ראו זאת במיוחד. הצמח צדק ספר על אדמו"ר האמצעי, שאם היו חותכים את האצבע שלו, לא היה יוצא דם אלא חסידות! כי גם הגוף הגשמי שלו, היה בעצם חסידות ורוחניות.

אבא/אמא: יפה מאוד. מאז גלוי תורת החסידות, ובפרט חסידות חב"ד, התחזק עוד יותר החבור של הרוחניות והגשמיות. כי על ידי שלומדים את פנימיות התורה, אנו מכניסים בתוך השכל הגשמי שלנו את הקדוש ברוך הוא.

וכל זה נכון פי כמה, כמובן, בדור שלנו, שלאחר כל עבודת הברורים בכל הדורות - העולם והגוף הגשמי שלנו כבר מוכנים לגאולה. נותר לנו רק לפקח את העינים, האזנים והלב, על ידי למוד חסידות.

ילד/ילדה: יהי רצון שנזכה עוד היום לראות בעיני בשר את הגאולה האמתית והשלמה, ונעלה לירושלים עם כל בתי הכנסת והבתים שלנו, לבית המקדש השלישי.

(ע"פ דבר מלכות ויצא תשנ"ב)

כבר יושבים סביב השלחן

הרבי מתאר בשיחה במלים נפלאות את המצב המיוחד בו אנו עומדים כעת, לפני הגאולה: "על פי כל הסימנים אנו כבר נמצאים בשלב הגאולה ממש... כולל גם הברור של עשו, כפי שרואים זאת גם בהנהגה בזמן הזה של אמות העולם... בדרך מלכות של חסד.

והדבר היחיד שחסר הוא - שיהודי יפקח את עיניו בדבעי (=כראוי) ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את הלוינות ושור הכר ויוון המשמר, וכני ישראל כבר יושבים סביב השלחן... יחד עם משיח צדקנו, ובדורנו נשיא דורנו".

נתחבר אל ה' בעצמו, ונהיה חזקים כאבן - מול כל הקשיים והנסיונות שבעולם.

כשאדם עומה רואים שראשו גבוה והשוב יותר מהחלק התחתון של הגוף. לעמת זאת בשכיבה, הראש והרגלים שווים. לכן שכב יעקב במקום של בית המקדש, כי על ידי התגלות השכינה אפשר לפעל שהגשמיות (- הרגלים) תתחבר עם הרוחניות (- הראש). ואיזה גם קרה לו באותו מקום?

ילד/ילדה: באותו לילה, לפני שנשכב לישן, אסף יעקב אבנים קטנות והניח מסביב לראשו ולגופו. לאחר מריבת האבנים נעשה גם, ומכלן נוצרה אבן אחת גדולה, כמו חומה חזקה שמגנה מפני החיות הרעות.

אבא/אמא: יפה מאוד. אכן מסמלת חזק ותקף של קדשה. הגוף של יעקב זה הגשמיות. והראש - רוחניות. האבנים שסביב גופו רצו להיות כמו האבנים שסביב ראשו. שהגוף הגשמי יקבל אותו חזק של קדשה כמו הרוחניות. ואכן, ה' עשה גם וחבר את האבנים לאבן אחת גדולה, שתקיף את הגוף והראש גם יחד! זה קרה על ידי שהאיר שם ה' בכבודו ובעצמו, שלנו רוחניות וגשמיות שווים.

וזה התפקיד שלנו בעולם, לחבר את הרוחניות עם הגשמיות, להכניס קדשה בתוך הגוף והמעשים הגשמיים שלנו - משחקים, אכילה ושתייה, ממש כמו בעינים הרוחניים - תפלה ולמוד. כך

המעשה הוא העיקר

לפקח את העינים והאזנים והלב!

« ללמוד חסידות, ובפרט עניני משיח וגאולה, באפן שיפתח את הלב והעינים והאזנים - לראות ולהרגיש את הגאולה. « כלנו, אנשים, נשים וילדים, צריכים ללמוד בט"ו - בכסלו מתורתו של אדמו"ר האמצעי. « להשתדל שחיינו הגשמיים יהיו חדורים לגמרי באור ובחמימות של הרוחניות והחסידות. « להתועד בחג הגאולה י' בכסלו, ללמוד שם מתורת אדמו"ר האמצעי, ולהחליט החלטות טובות. כמו כן, להתועד בי"ט בכסלו בכל מקום בעולם, וגם בהמשך החדש ובחגה. « לעשות מסבות חגה עם בני המשפחה, ולחלק דמי חגה ברבוי, שעל ידי כך מתקשרים לרבותינו נשיאינו ומקבלים את הפח להחזיר את הוראותיהם בחיי היום יום.

הגליון נדפס לעלוי נשמת הרה"ח הרב שאול בן שלמה ע"ה רסקין לרגל היארצוית שלו ג' כסלו

הגליון מקדש לזכות הרה"ח יוסף יצחק בן זלמן ניימרק לרגל יום הולדתו - שתהיה לו, ככרפת הרבי מלך המשיח, "שנת הצלחה"

